

NECROLOG IN AMINTIREA ACELUIA CARE A FOST RUDI BRAUCH z"l

Amintiri din trecut...

De Kurti (George) Plohn

Rudi Brauch la 80 de ani

Luna decembrie este întotdeauna perioada când ne gândim cum a fost anul care în curând va trece și atunci, vrând-nevrând, ne oprim la cei care au dispărut în cursul anului respectiv. Și atunci când este vorba de decesul unuia din cercul din ce în ce mai restrâns de prieteni care mai sunt în viață, parcă revedem filmul acelor ani petrecuți împreună. Este adevărat că filmul parcă cumva întotdeauna este în alb și negru, dar *leitmotivul* este fața dragă a persoanei în cauză, care nu mai este cu noi.

Îmi vine greu să scriu acest necrolog despre acela care a fost bunul meu prieten Rudolf (Rudi) Brauch, pur și simplu pentru că aș vrea ca cineva să-mi riposteze că nu e adevărat că nu mai este printre noi. Dar din păcate inventarul ceresc parcă îmi confirmă că Rudi a sosit cu bine în rai...

Rudi și cu mine și cu încă câțiva din generația noastră care mai suntem în viață ne-am cunoscut și am fost prieteni buni încă din prima clasă de liceu, liceul în cauză fiind iubitul nostru Liceu Izraelit din Timișoara, cum îi ziceam noi „Zsidlic”. Începând cu clasa întâi, Rudi era unul dintre cei mai buni elevi dintre noi toți, dacă nu chiar cel mai bun la câteva materii. El excela însă din ce în ce mai mult în chimie,

viitoarea lui profesie. Profesorul de chimie din acei ani, prof. Grosz, poreclit de noi toți Pepi, îl aprecia extrem de mult și ei doi, între ei, se înțelegeau de minune în jargonul formulelor chimice care pentru noi ceilalți era încă prea greu de înțeles. Rudi era singurul din clasă care a perseverat în asemenea măsură în această materie încât, după absolvirea tuturor studiilor, a reușit să rămână în domeniul chimiei și în viața lui profesională. După închiderea școlilor confesionale de către autorități, amândoi am continuat împreună ultima clasă de liceu și am luat bacalaureatul la Liceul Loga.

Drumurile noastre au continuat în paralel ca studenți la facultatea de chimie industrială, unde ne-am format baza vieții profesionale de mai târziu. Datorită seriozității ce-l caracteriza, după obținerea diplomei de inginer chimist, i s-a oferit postul de asistent la facultatea de medicină din oraș, unde a desfășurat o activitate pedagogică și de cercetare cu mult succes.

Rudi și Vera

După ce s-a căsătorit cu Vera, fiica doctorului Emanuel Kohn, cu cabinetul în cartierul Fabric, a urmat aliaua lor în Israel, rupându-se în felul acesta legătura dintre noi, pentru că eu am așteptat în zadar încă mulți ani ca să obțin plecarea din țară. După ce am reușit și eu să fac alia, am reluat legătura cu Rudi și Vera. Aclimatizarea mea la condițiile profesionale de la noul loc de muncă în Israel a fost mult facilitată de Rudi prin explicații de specialitate, el devenind un adevărat mentor pentru mine. Pe atunci, Rudi a avut o poziție de acum importantă la laboratoarele de la Rafinăria din Haifa, unde era foarte apreciat. Legătura strânsă

dintre noi a rămas așa și după plecarea mea în America, cerându-i deseori părerea profesională în cursul carierei mele ca inginer și apoi, mai târziu, ca translator tehnic.

Încă un aspect important în viața lui Rudi era pasiunea lui pentru muzica clasică și de operă, inspirată încă din tinerețe de unchiul său Bruno Brauch, un apreciat violoncelist la Filarmonica din Timișoara.

Aș mai vrea să adaug că atât văduva sa Vera, cât și cei doi copii ai lor, Iudit și Dan, trebuie să fie mândri de tatăl lor și de realizările acestuia.

Noi, cei rămași dintre prietenii de școală ai lui Rudi, suntem la fel de mândri și fericiți că l-am avut drept coleg și bun prieten.